

Година та юще сж дѣли на четиры части, пролѣтъ, лѣто, есень и зима : а тѣя части съ общо име се казвѣтъ часове на годинѣ тѣ или четири времена годинни.

А времена та на година та сжщи тѣ не сж по сичко то лице на землята, какво то тукъ. Но по нѣкой си части сж само двѣ лѣта, и двѣ зими. За тѣхъ казвѣтъ мѣсяцословцы тѣ. А мѣсяцословець е книга, дѣто сж написанни сички тѣ дни и сички тѣ части на годинѣ тѣ.

Кога то нѣкой ми приказва нѣщо, азъ го пытамъ, кога стана това? И ако ще ми се отговори, тогава ми изявѣва нѣкое число на годинѣ тѣ, въ коя то се е случила приказанна та ми вѣщъ, сегашна та година е 1850. или ми казва день а на мѣсяць а, подобно и нѣкое число, сирѣчь, шести день на Майѣ, или десятъ на Декемврїи, или най послѣ ми упоменува часъ а на день а: наприм. заранъ по трети часъ: слѣдъ обѣдъ около шесть часъ а или около шесть предъ пладнѣ: слѣдъ обядъ около четири: вѣчеръ та по девѣтъ, и проч.

Време то друго е настоящее, друго преминало и друго бѣдущее. Много време замина до сего: настоящее-то е единъ часецъ: но колко е бѣдущее то това незнаѣ.

22. ЗА БОГА.

Предъ малко време, като влѣзохъ въ единъ къщъ, намѣрихъ часовникъ окаченъ на стѣна та, кого то понапрѣдъ немаше тамо. Тосчасъ попытахъ, кой донесе въ къщи този часовникъ, и го окачи на стѣнѣ тѣ — Първи тѣ дни напролѣтъ а влезохъ въ единъ къщъ, гдѣ то лане не никнеше друго нищо, отсвѣнь диви треви. Но тазъ година намѣрихъ тамо много дръвета на рѣдъ насадени : заради туй попытахъ, кой посади тука дръвета та? — Часовникъ а самъ неможеше да доде въ къщи, и дръвета та отъ само-